

”Guds rike är nära”. Med dessa hoppfulla, glädjande ord börjar Jesus sin förkunnelse. Guds verklighet blev närvarande och synlig i Jesus, vår Frälsare. Så som Jesu åhörare för 2000 år sedan, ska vi ”omvända oss”, dvs. öppna oss för honom och hans befriande budskap om Guds rike.

Påven Franciskus har bestämt den tredje söndagen under året till ”Guds ords söndag”. Vi kristna ska påminna oss om att Bibeln, både det Gamla och det Nya Testamentet, är Guds ord. Det betyder att alla böcker i Bibeln kretsar kring Guds eviga och människoblivna Ord: Jesus Kristus.

Den heliga Skrift återger det gudomliga budskapet i mänskliga former. Guds Ande har inspirerat de olika författarna. Men orden är inte diktat ovanifrån. Vi får inte tolka dem bokstavligen, fundamentalistiskt. Det är löjligt att använda den s.k. ”Tumgreppsmetoden”: att öppna Bibeln på måfå och läsa en vers som tummen pekar på, som om det vore en ofelbar information direkt från himlen. Nej, de inspirerade texterna formades i ett historiskt sammanhang och måste tolkas därifrån.

Som ett exempel kan jag nämna en tonårsflicka som intervjuade sin mormor för att skriva en skoluppsats i samtidshistoria. Det gällde mormors flykt från revolutionens Ungern år 1956. Berättelsen var den gamla damens, men formuleringarna var den unga flickas som hade blivit inspirerad av mormors erfarenheter.

På liknande sätt är de heliga skrifterna både ett gudomligt och ett mänskligt verk. Litteraturvetare ser en underbar skattkammare av poetiska, historiska, rättsliga, liturgiska och religiösa böcker. Vi kristna möter bakom alla texter ett ojämförbart viktigt budskap om Guds handlande: Guds ord i Gamla testamentet ville leda Förbundets folk till dess mål: Messias, Jesus Kristus. Evangelierna beskriver hans liv, hans förkunnelse, hans under och tecken och sedan hans död och uppståndelse. De andra böckerna i Nya testamentet speglar det nya förbundsfolkets väg från apostlarnas kallelse in i framtiden, in i Kyrkans historia.

Bibeln, denna värdefulla bok är lagd i våra händer för att möta vår Herre och Mästare Jesus Kristus. Vi bör fördjupa oss genom andlig läsning och genom meditation. Vi skulle också gå in i exegetiska kommentarer.

I fjol utkom en *Katolsk studiebibel. Nya testamentet ur Bibel 2000 med katolska kommentarer*. Där har man tolkat de olika böckerna i ljuset av kyrkans

tradition, genom hänvisning till *Katolska kyrkans katekes* liksom till kyrkofäder och andra katolska författare.

Vår biskop skriver i förordet:

Gud har stigit ner i vår värld för att så kunna höja oss upp till sin eviga härlighet. Bibelns budskap vill hjälpa oss fram till det som är vår eviga bestämmelse: Guds eviga rike. Redan här i tid och rum får vi en föraning om det som är vårt definitiva mål. Bibeln i sina båda delar vill leda oss framåt och utöver detta livets gräns.

Det är i första hand för att lära känna Jesus bättre som vi skall läsa Bibeln. Det är hans mysterium som kan anas från Bibelns första sida till dess sista. Han är själva Ordet som var hos Fadern före all tid och som kommit till oss för att yppa den frälsande kärlek som finns i Faderns hjärta för varje människa.

Vi är alla inbjudna att ta emot Jesus här och nu och låta honom förvandla hela vår verklighet. Vi kan aldrig tacka Gud tillräckligt för att han har gett oss sin egen Son, sitt eviga Ord som fortsätter att tala till oss i den heliga Skrift.

p. Klaus Dietz S.J.